

ver, — og jeg haaber, at den ærede Formand vil tillade mig, at jeg korteligen berører disse Motiver, paa Grund af hvilke jeg ikke troer, at et Udvalgs Nedsættelse er nødvendig, og som ere de samme, som de, paa Grund af hvilke Lovforslaget, efter min Mening, ikke er en yderligere Behandling værd. Det er allerede af flere ærede Rigsdagsmænd ved Sagens anden Behandling udtalt, at Lovforslaget led af flere væsentlige Mangler, som ønskedes berigtigede; men, enten disse Ændringer bleve vedtagne eller ikke, er det udtalt, uden at være modsagt, at Lovforslaget i alt Fald ikke indeholdt nogen saadan Forbedring af den nuværende Lovgivning, at det var at anbefale som Lov. Men dertil kommer endnu idetmindste to meget vigtige Motiver, nemlig at Lovforslaget paa den ene Side griber temmelig stærkt ind i Kirkeforfatningen, som er under Ordning ved en anden Lov, og at det paa den anden Side meget alvorligt griber ind i den tjenende Classes Forhold, som er under Ordning ved Lyendeloven, og jeg troer derfor, at det er aldeles uhensigtsmæssigt nu her at forfølge en videre Behandling af et saadant Lovforslag, som kun er en Deel af Kirkeforfatningen, en Deel af Lyendeloven og en Deel formeentlige Forbedringer af Helligdagslovgivningen, som dog ikke anerkjendes af Alle, og allermindst af mig, for at være Forbedringer. Jeg skal derfor stemme imod et Udvalgs Nedsættelse og stemme imod Lovens endelige Vedtagelse.

Madvig. Jeg udbad mig blot Ordet for kortelig at sige, at jeg for min Deel ikke kan see, at denne Lov berører Noget af Kirkeforfatningen. Jeg synes, at denne Lov angaaer de Politiforanstaltninger, som man afspømmelige Hensyn til Gudsdyrkelsen og Kirken vedtager for at værne om Kirkens Ydre; men den beskæftiger sig slet ikke med noget egentligt Kirkeligt eller med Noget, der hører hjemme i Kirkens Indre.

Kirkef. Det forekommer mig aldeles unødvendigt, at der nu nedsættes et Udvalg i denne Sag, som er debatteret i sin Detail i den Grad, at der Intet er tilbage at ønske. Jeg troer, at de fleste — og navnlig de ærede geistlige — Medlemmer af dette Thing aabent og frit ville udtale, at kun en eneste Para-

graph i dette Lovforslag bør, der holdes paa, nemlig § 14, som angaaer Ophævelsen af de Politiforanstaltninger, der skulle træffes for at beskytte Kirken. Det er offentligt udtalt af et Par af de ærede geistlige Medlemmer, at Kirken ikke behøver en saadan Støtte, og det er vistnok Noget, der har vist sig i alle Lande at være Tilfældet, at intet Forbud er det bedste Forbud; thi da vil Folket nok selv holde Orden. Derfor det Udvalg, som den ærede Forslagsstiller har foreslaaet, skulde kunne komme til den Beslutning, alene at holde paa § 14, saa skulde jeg mere end gjerne stemme derfor; men det tvivler jeg om i dette Dieblif.

Mosefrants. Det var dog ikke i denne Hensigt, jeg foreslog et Udvalgs Nedsættelse; men jeg troede, at der var saameget Stof i dette Lovforslag, at der vel ved et Udvalgs Nedsættelse kunde bringes noget Bedre ud af det end det, vi for Diebliffet have, hvis Frd. 1845 skal vedblive at være i en svævende Stilling.

Kirkef. Det er netop det Behagelige der ved, at det Hele holdes i en svævende Tilstand, og det er ogsaa yttret, at denne Tilstand var af den Betsaffenhed, at Frd. af 1845 saa at sige var ganske uddød.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, sattes det fremkomne Forslag, om Fortsættelsen af Sagens tredie Behandling skulde standses, et Udvalg nedsattes for at afgive Betænkning over Sagen og — forsaavidt dette maatte blive besluttet — Behandlingen først da igjen begyndes, naar Udvalget havde afgivet sin Betænkning, under Afstemning og forkastedes med 26 Stemmer imod 11.

Formanden. Jeg sætter nu Lovforslaget i dets Heelhed under Forhandling.

Schulin. Jeg skal tillade mig at yttre mig med Hensyn til Lovforslaget selv, og skal da tillade mig at bemærke, at jeg vil stemme imod Lovforslaget. Jeg maa for det Første gjøre dette, fordi jeg anseer denne Lov i det Hele for temmelig unyttig, og nu at røre ved den ældre Helligdagslov, finder jeg slet ikke paa sit